

DESCOBREIX UNA JOIA DEL MUSEU

18 DE MAIG DE 2009
DIA INTERNACIONAL DELS MUSEUS

OBRA : Casa de nines

AUTOR: Josep Rigol i Fornaguera

DATA: 1950

PROCEDÈNCIA: Donació família de l'autor

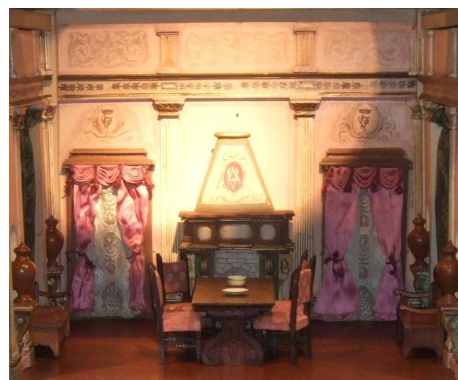
MIDES: 98 x 124 x 53 cm

NÚMERO D'INVENTARI: MdT 25.847

MATERIAL: fusta

Descobreix una joia del Museu aquest any us proposa una obra de Josep Rigol i Fornaguera. Una casa de nines de la col·lecció del MdT que l'autor va fer a la dècada dels anys 50 del segle XX. S'ha escollit aquesta obra per la seva originalitat, ja que no és una peça convencional dins de la seva producció.

Josep Rigol i Fornaguera (Terrassa, 1897-1986), antic director del Museu Municipal d'Art Local, és un dels principals personatges quan es parla d'art terrassenc. Conservador, col·leccionista, pintor de formació i de professió va estar vinculat a l'Escola d'Arts i Oficis de Terrassa, decorador d'interiors, gravador, artesà de la fusta, escultor, cartellista, dissenyador gràfic... Va participar en diferents associacions artístiques de la ciutat.

L'objecte escollit forma part d'una col·lecció de cases de nines (unes 6) de gran format a escala 1/10, seriadess i datades.

En algun moment dels anys 50 del segle passat, Rigol i Fornaguera crea, a la localitat de Montbrió del Camp, on hi tenia amistats i on encara és recordat, un petit negoci de fabricació de cases de nines artesanals que bateja amb les sigles F.U.C. El seu amic Francesc Figuerola i la seva esposa, Assumpta, són els propietaris de la finca on Rigol passava temporades. Allà coneix als germans Pedrola, fusters i masovers de la casa, amb qui s'associarà i encetarà el nou negoci.

Les cases són fetes a partir de peces numerades i blocs que es poden encaixar per variar-ne la mida.

L'estructura es recobreix amb uns plafons decorats i pintats amb sanefes i columnes, variant els colors segons la construcció. Segueixen un mateix patró: mansió neoclàssica amb grans façanes decorades independents que serveixen alhora d'obertura a la caseta. També fabrica els mobles d'estils i formats diversos, els complements tèxtils (com les cortines, les catifes) i també proporciona els objectes més petits: plats, quadres, gerros, figures...

Rigol també construeix un moble a mida per cada estructura amb una sèrie de calaixos-contenedors per guardar-hi el mobiliari. Totes disposen d'instal·lació elèctrica.

En algunes d'aquestes peces encara hi trobem la seva signatura o l'etiqueta on hi apareix F.U.C. A hores d'ara ignorem quin significat tenen aquestes sigles.

Una placa a cada façana indica l'any i el número de sèrie. En aquesta en concret apareix: *Montbrió de Tarragona, F.U.C, año 1950, núm de sèrie 023.*

En el seu origen, les cases de nines no eren pas una joguina infantil. Durant el segle XVIII, a França, s'utilitzaven per reproduir interiors de palaus on es podia "provar" el mobiliari més adient. Posteriorment, amb una escala més reduïda, la burgesia veu en aquest element la manera de reproduir el seu estil de vida i tots els detalls d'una casa real. En el segle XX, es converteixen en joguines per a infants, lligades a una classe social amb poder adquisitiu degut a la seva grandària i al seu cost.

El Museu de Terrassa conserva un extens fons de Josep Rigol i Fornaguera. Aquestes cases van ser donades a la ciutat per part de les seves hereves, M. Assumpció Rigol i Vicenta Ribas.

Mia Pérez Tolrà